

MINISTERSTVO SPRAVODLIVOSTI SLOVENSKEJ REPUBLIKY
Kancelária zástupcu SR pred súdmi EÚ

Judikatúra súdov EÚ

od 25. februára 2012 do 18. mája 2012

(výber najdôležitejších rozhodnutí)

OBSAH

I.	Judikatúra Súdneho dvora.....	3
A.	Oblasť: Aproximácia právnych predpisov	3
B.	Oblasť: Dane	3
C.	Oblasť: Dumping	6
D.	Oblasť: Duševné vlastníctvo	6
E.	Oblasť: Finančné zdroje EÚ.....	9
F.	Oblasť: Hospodárska súťaž.....	9
G.	Oblasť: Mimozmluvná zodpovednosť EÚ.....	9
H.	Oblasť: Sociálna politika.....	10
I.	Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika	11
J.	Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.....	11
K.	Oblasť: Verejné obstarávanie	14
L.	Oblasť: Zásady práva EÚ	16
M.	Oblasť: Životné prostredie a spotrebiteľia.....	16
II.	Judikatúra Všeobecného súdu.....	18
A.	Oblasť: Duševné vlastníctvo	18
B.	Oblasť: Hospodárska súťaž.....	20
C.	Oblasť: Prístup k dokumentom	21
D.	Oblasť: Poľnohospodárstvo	22
E.	Oblasť: Štátna pomoc	22

UPOZORNENIE

Tento prehľad je neoficiálnym dokumentom slúžiacim na účely informovania odbornej a všeobecnej verejnosti, ktorý má iba informatívnu povahu, nezohľadňuje najnovšie zmeny európskych ani vnútroštátnych právnych noriem a nezaväzuje Ministerstvo spravodlivosti SR. Účelom tohto prehľadu je iba upozorniť na najdôležitejšie aspekty rozhodnutí, ktoré sú v prehľade uvedené v zjednodušenej forme, preto je vždy nevyhnutné pracovať s autentickým textom vybraného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Nedá sa vylúčiť, že pre riešenie konkrétneho problému môžu byť relevantné a dôležité aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, ktoré nie sú v tomto prehľade uvedené resp. iné aspekty v ňom uvedených rozhodnutí. V prehľade nie sú napríklad zaradené tie rozhodnutia, v ktorých sú síce uvedené dôležité výroky, tieto sú však iba zopakovaním už ustálenej judikatúry. Akékoľvek ďalšie šírenie alebo spracovanie tohto materiálu je možné len s predchádzajúcim súhlasom pôvodcu, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR.

I. JUDIKATÚRA SÚDNEHO DVORA

A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov

C-467/10 Akyüz (1. 3. 2012)

„Smernice 91/439/EHS a 2006/126/ES – Vzájomné uznávanie vodičských preukazov – Odmietnutie členského štátu uznať osobe, ktorá nemá fyzické a psychické predpoklady na vedenie motorového vozidla podľa právnej úpravy tohto štátu, platnosť vodičského preukazu vydaného iným členským štátom“

Vec sa týkala možnosti hostiteľského štátu odmietnuť vodičský preukaz vydaný potom, ako tento členský štát odmietol vydať konkrétnej osobe prvý vodičský preukaz z dôvodu, že bol fyzicky a psychicky nespôsobilý na jeho vydanie. Z pohľadu práva EÚ, členský štát nemôže zamietnuť uznať na svojom území vodičský preukaz vydaný v inom členskom štáte výlučne na základe toho, že mu v hostiteľskom štáte bolo zamietnuté vydanie prvého vodičského preukazu z dôvodu nesplnenia podmienok fyzickej a psychickej spôsobilosti bezpečne viesť motorové vozidlo. Toto pravidlo však nebráni členskému štátu neuznať vydanie vodičského preukazu vydaného v inom štáte, ak by sa riadne preukázalo, že držiteľ vodičského preukazu nespĺňa podmienku zvyčajného bydliska.

C-185/10 Európska komisia v. Poľská republika (29. 3. 2012)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Smernica 2001/83/ES – Články 5 a 6 – Zvláštne liečivá – Humánne lieky – Povolenie na uvedenie na trh – Právna úprava členského štátu, ktorá umožňuje bez predchádzajúceho povolenia uviesť na trh lieky, ktoré majú podobné vlastnosti, ale nižšiu cenu ako povolené lieky“

V Poľsku vnútroštátne právo umožňovalo uviesť na trh liek zo zahraničia bez toho, aby preň bolo vydané povolenie na uvedenie na trh, ak boli splnené určité podmienky – rovnaké účinné látky, rovnaké dávkovanie a rovnaká lieková forma ako pri liekoch, pre ktoré bolo vydané povolenie v Poľsku a konkurencieschopná cena dovozených liekov. Súdny dvor dospel k záveru, že Poľsko si z dôvodu existencie takejto právnej úpravy nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z práva EÚ.

B. Oblasť: Dane

C-280/10 Polski Trawertyn (28. 2. 2012)

„DPH – Smernica 2006/112/ES – Články 9, 168, 169 a 178 – Odpočet dane zaplatenej na vstupe za plnenia uskutočnené s cieľom vykonávania budúcej ekonomickej činnosti – Kúpa pozemku spoločníkmi spoločnosti – Faktúry vystavené pred zápisom spoločnosti požadujúcej odpočet“

Vec sa týkala nemožnosti (spoločníkov aj obchodnej spoločnosti) uplatniť právo na odpočet DPH zaplatenej na vstupe za investičné náklady vynaložené pred registráciou a identifikáciou tejto spoločnosti pre potreby a s cieľom vykonávania ekonomickej činnosti. Súdny dvor určil, že smernica o DPH bráni úprave, ktorá neumožňuje spoločníkom ani samotnej spoločnosti uplatniť si právo na odpočet DPH zaplatenej na vstupe za investičné náklady vynaložené pred

založením a registráciou tejto spoločnosti pre potreby a s cieľom vykonávania ekonomickej činnosti. Smernica rovnako bráni úprave, ktorá neumožňuje spoločnosti odpočet DPH na vstupe, pokiaľ faktúra vyhotovená pred registráciou a identifikáciou tejto spoločnosti bola vystavená na meno spoločníkov.

C-524/10 Európska komisia v. Portugalská republika (8. 3. 2012)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty – Smernica 2006/112/ES – Články 296 až 298 – Spoločná paušálna úprava pre poľnohospodárov – Nulová sadzba paušálnej kompenzácie“

Portugalsko si tým, že na poľnohospodárov uplatňovalo osobitnú úpravu, ktorá nie je v súlade so smernicou o DPH, pretože dotknuté osoby oslobodzuje od platenia DPH, a tým, že uplatňuje percentuálnu sadzbu paušálnej kompenzácie, nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z čl. 296 až 298 tejto smernice. Na posúdenie dôvodnosti žaloby nemá vplyv skutočnosť – aj keby sa potvrdila – že vnútroštátna právna úprava uplatňovaná v tejto súvislosti sa od roku 1992 alebo dokonca od roku 1989 v podstate nezmenila, pričom EK voči tejto úprave až do nedávna neuplatnila žiadne výhrady.

C-506/09 P Portugalská republika v. Transnautica (22. 3. 2012)

„Odvolanie – Colná únia – Nariadenia (EHS) č. 2913/92 a (EHS) č. 2454/93 – Odpustenie dovozného cla – Zásielky tabaku a etylalkoholu určené do tretích štátov – Podvod spáchaný zamestnancom spoločnosti povinnej zaplatiť clo“

Vec sa týkala odvolania proti rozsudku Všeobecného súdu, ktorým zrušil rozhodnutie EK zamietajúce žiadosť súkromnej spoločnosti o vrátenie a odpustenie dovozných ciel. Podľa Súdneho dvora Všeobecný súd nepochybil, ak určil, že pochybenie pri kontrole požadovaného krytia ciel a iných poplatkov zárukou dotknutej spoločnosti v čase podania colných vyhlásení určite bude mať vplyv na schopnosť zabezpečiť zaplatenie možného colného dlhu. Keby si dotknuté orgány splnili svoje povinnosti týkajúce sa vypočítania sumy pre celkové zabezpečenie colného dlhu, neuskutočnila by sa žiadna z transakcií, ktoré boli neskôr vyhlásené za podvodné a ktoré vykonal zamestnanec spoločnosti bez jej vedomia.

C-417/10 3M Italia (29. 3. 2012)

C-500/10 Belvedere Costruzioni (29. 3. 2012)

„Priame dane – Dane – DPH – Článok 4 ods. 3 ZEÚ – Šiesta smernica – Články 2 a 22 – Automatické ukončenie konaní prebiehajúcich pred daňovým súdom tretieho stupňa – Ukončenie sporov prebiehajúcich pred súdom rozhodujúcim v daňovej oblasti v poslednom stupni – Zneužitie práva – Článok 4 ods. 3 ZEÚ – Slobody zaručené Zmluvou – Zásada zákazu diskriminácie – Štátna pomoc – Povinnosť zabezpečiť účinné uplatňovanie práva Únie“

Právo EÚ nebráni uplatneniu takého mimoriadneho vnútroštátneho ustanovenia, ktoré stanovuje automatické ukončenie súdnych konaní prebiehajúcich pred daňovým súdom tretieho stupňa, ak sú tieto konania začaté na základe žalôb podaných na prvom stupni viac než desať rokov pred nadobudnutím účinnosti tohto ustanovenia, a daňový orgán nemal na prvých dvoch stupňoch konania úspech, pričom v dôsledku uvedeného automatického

ukončenia bude založená prekážka právoplatne rozhodnutej veci v druhom stupni a definitívne zanikne pohľadávka uplatnená daňovým orgánom. Rovnako, právo EÚ nebráni uplatneniu vnútroštátneho ustanovenia, ktoré stanovuje ukončenie daňových sporov prebiehajúcich pred daňovým súdom tretieho stupňa zaplatením sumy vo výške 5 % hodnoty sporu, pokiaľ boli tieto konania začaté na základe žalôb podaných na prvom stupni viac než desať rokov pred nadobudnutím účinnosti tohto ustanovenia a daňový orgán nemal na prvých dvoch stupňoch konania úspech.

C-414/10 Véleclair (29. 3. 2012)

„DPH – Šiesta smernica – Článok 17 ods. 2 písm. b) – Zdanenie výrobku dovezeného z tretej krajiny – Vnútroštátna právna úprava – Právo na odpočet dovoznej DPH – Podmienka – Skutočné zaplatenie DPH platiteľom dane“

Smernica o DPH sa má vykladať v tom zmysle, že neumožňuje členskému štátu podmieniť právo na odpočet dovoznej DPH skutočným predchádzajúcim zaplatením tejto dane platiteľom, pokiaľ je platiteľ zároveň osobou oprávnenou vykonať odpočet.

Spojené veci C-578/10 až C-580/10 van Putten a i. (26. 4. 2012)

„Články 18 ES a 56 ES – Motorové vozidlá – Používanie osobného motorového vozidla požičaného v členskom štáte, ktoré je zaevidované v inom členskom štáte – Zdanenie tohto motorového vozidla v prvom členskom štáte pri jeho prvom použití na vnútroštátnych cestných komunikáciách“

Vec sa týkala zdanenia používania motorových vozidiel požičaných v členskom štáte, ktoré sú ale evidované v inom členskom štáte. Holandská právna úprava pri bezodplatnom cezhraničnom zapožičaní motorového vozidla evidovaného v inom členskom štáte vyžadovala daň z evidencie, ktorá je za normálnych okolností splatná pri prvom zápise motorového vozidla v Holandsku. Súdny dvor bol názoru, že takéto rozdielne zaobchádzanie zneatraktívňuje bezodplatné cezhraničné zapožičanie motorového vozidla a predstavuje obmedzenie voľného pohybu kapitálu. V takom prípade nemožno zdaníť používanie motorového vozidla, ak nie je určené predovšetkým na trvalé používanie na danom území alebo nie je v skutočnosti týmto spôsobom využívané.

Spojené veci C-338/11 až C-347/11 Santander Asset Management SGIIC a i. (10. 5. 2012)

„Články 63 ZFEÚ a 65 ZFEÚ – Podniky kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) – Rozdielne zaobchádzanie medzi dividendami vyplácanými PKIPCP rezidentom, nepodliehajúcim takejto dani a dividendami vyplácanými PKIPCP rezidentom, nepodliehajúcim takejto dani – Potreba zohľadniť situáciu vlastníkov podielov na posúdenie súladu vnútroštátneho opatrenia s voľným pohybom kapitálu – Neexistencia“

Právo EÚ bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje zdanenie dividend vnútroštátneho pôvodu zrážkovou daňou v prípade, ak ich nadobudnú podniky kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov sídliace v inom členskom štáte, hoci podniky kolektívneho investovania prevoditeľných cenných papierov sídliace v prvom členskom štáte sú od tejto dane oslobodené.

Spojené veci C-357/10 až C-359/10 Duomo Gpa a i. (10. 5. 2012)

„Články 3 ES, 10 ES, 43 ES, 49 ES a 81 ES – Sloboda usadiť sa – Slobodné poskytovanie služieb – Smernica 2006/123/ES – Články 15 a 16 – Koncesie na služby správy, vyrubovania a výberu daní alebo iných príjmov miestnych územných celkov – Vnútroštátna právna úprava – Minimálne základné imanie – Povinnosť“

Vec sa dotýkala právnej úpravy, ktorá síce umožňovala zveriť výber daní pre samosprávu súkromným subjektom, ale viazala udelenie zákazky na splatené základné imanie vo výške 10 miliónov eur, zatiaľ čo pri verejnoprávnych subjektoch sa táto podmienka nevyžadovala. Súdny dvor skonštatoval, že právo usadiť sa a právo poskytovať služby bráni takejto právnej úprave, pretože predstavuje neprimerané obmedzenie vo vzťahu k legitímnemu cieľu vyhnúť sa nesplneniu záväzkov víťazným uchádzačom.

C. Oblasť: Dumping

C-338/10 GLS (22. 3. 2012)

„Dumping – Antidumpingové clo uložené na dovoz určitých upravených alebo konzervovaných citrusových plodov pochádzajúcich z Číny – Nariadenie (ES) č. 1355/2008 – Platnosť – Nariadenie (ES) č. 384/96 – Článok 2 ods. 7 písm. a) – Určenie normálnej hodnoty – Krajina s iným ako trhovým hospodárstvom – Povinnosť Komisie vynaložiť náležitú starostlivosť s cieľom určiť normálnu hodnotu na základe ceny alebo hodnoty vytvorenej v tretej krajine s trhovým hospodárstvom“

Nariadenie, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá dočasné clo uložené na dovoz upravených alebo konzervovaných citrusových plodov s pôvodom z Číny, je neplatné.

D. Oblasť: Duševné vlastníctvo

C-604/10 Football Dataco a i. (1. 3. 2012)

„Smernica 96/9/ES – Právna ochrana databáz – Autorské právo – Rozpisy futbalových zápasov majstrovstiev“

Súdny dvor sa v tejto veci zaoberal otázkou, či rozpisu futbalových zápasov podliehajúcich prísnyim pravidlám možno poskytnúť ochranu autorským právom podľa smernice o ochrane databáz. Databáza je za podmienok tejto smernice chránená autorským právom, ak výber alebo usporiadanie údajov (t.j. štruktúra databázy) predstavuje originálne vyjadrenie tvorivej slobody jej autora, čo musí posúdiť vnútroštátny súd. Duševné úsilie a schopnosti venované tvorbe týchto údajov nie sú relevantné. Nepodstatné je aj to, či výber alebo usporiadanie týchto údajov obsahuje alebo neobsahuje podstatné zvýšenie významu týchto údajov.

C-135/10 Società Consortile Fonografici (SCF) (15. 3. 2012)

C-162/10 Phonographic Performance (Ireland) (15. 3. 2012)

„Autorské práva a súvisiace práva – Autorské práva a s nimi súvisiace práva v informačnej spoločnosti – Priama uplatniteľnosť Rímskeho dohovoru, dohody TRIPS a WPPT v právnom poriadku Únie Smernica 2006/115/ES – Články 8 a 10 – Smernica 92/100/ES – Článok 8 ods. 2 – Smernica 2001/29/ES – Pojem ‚používateľ‘ a ‚verejný prenos‘ –

Vysielanie zvukových záznamov prostredníctvom televíznych alebo rádiových prijímačov umiestnených v hotelových izbách – Verejný prenos zvukových záznamov vysielaných rádiom v zubnej ordinácii“

Veci sa vo všeobecnosti týkali poplatkov za vysielanie zvukových záznamov v priestoroch dotknutých subjektov (hotel a ambulancia zubného lekára). Súdny dvor rozhodol, že prevádzkovateľ hotela má povinnosť platiť primeranú odmenu za vysielanie zvukových záznamov, ak uskutočňuje verejný prenos zvukových záznamov vo svojich izbách. Naopak, pojem verejný prenos sa nevzťahuje na bezplatné vysielanie zvukových záznamov v zubnej ordinácii, a preto také vysielanie nezakladá právo na zaplatenie odmeny pre výrobcov zvukových záznamov.

C-190/10 Génesis (22. 3. 2012)

„Ochranná známka Spoločenstva – Definícia a nadobudnutie – Skoršia ochranná známka – Spôsoby podania – Podanie elektronickými prostriedkami – Prostriedok umožňujúci zohľadniť deň, hodinu a minútu podania prihlášky“

Právo EÚ neumožňuje vziať do úvahy okrem dňa aj hodinu a minútu podania prihlášky ochrannej známky Spoločenstva na ÚHVT na účely určenia, či táto ochranná známka bola skoršia ako národná ochranná známka podaná v ten istý deň, hoci podľa vnútroštátneho pravidla upravujúceho zápis národnej ochrannej známky sa hodina a minúta v tejto súvislosti považujú za rozhodujúce.

C-461/10 Bonnier Audio a i. (19. 4. 2012)

„Autorské právo a s ním súvisiace práva – Spracovanie údajov cez internet – Porušenie výlučného práva – Audioknihy, ktoré boli cez internet sprístupnené prostredníctvom FTP servera, na ktorý boli zaslané z IP adresy pridelenej poskytovateľom internetu – Príkaz adresovaný poskytovateľovi internetu oznámiť meno a adresu používateľa s určitou IP adresou“

Smernica o uchovávaní údajov spracovávaných v súvislosti s poskytovaním verejne dostupných elektronických komunikačných služieb alebo verejných komunikačných sietí nebráni vnútroštátnej úprave, ktorá povoľuje, aby bolo poskytovateľovi internetových služieb na účely identifikácie konkrétneho účastníka alebo používateľa internetu nariadené oznámiť majiteľovi alebo držiteľovi autorských práv informácie o identite účastníka, ktorému bola pridelená určitá IP adresa, ktorá bola údajne použitá pri porušení uvedeného práva. Vnútroštátny súd, ktorému aktívne legitimovaný subjekt predložil návrh na vydanie príkazu poskytnúť v uvedenej situácii osobné údaje, musí v závislosti od okolností každého samostatného prípadu a s náležitým prihliadnutím na požiadavky vyplývajúce zo zásady proporcionality zvážiť jednotlivé protichodné záujmy.

C-510/10 DR a TV2 Danmark (26. 4. 2012)

„Aproximácia právnych predpisov – Autorské právo a príbuzné práva – Smernica 2001/29/ES – Článok 5 ods. 2 písm. d) – Právo verejného prenosu diel – Výnimka z práva rozmnožovania – Pominuteľné záznamy diel, ktoré vysielatelia vyhotovili prostredníctvom vlastných zariadení a na účel vlastného vysielania – Záznam vyhotovený prostredníctvom

zariadení tretej osoby – Povinnosť vysielateľa odstrániť všetky škodlivé účinky konaní a zdržaní sa konania tretej osoby“

Vec sa týkala podmienok, za ktorých vysielateľ nie je povinný žiadať súhlas autora na verejný prenos záznamu na účely vlastného prenosu prostredníctvom vlastných zariadení. Súdny dvor určil, že vlastné zariadenia vysielateľa zahŕňajú zariadenia akejkoľvek tretej osoby, ktorá koná v mene alebo v rámci zodpovednosti tohto vysielateľa. Je pritom podstatné, či je vysielateľ povinný nahradiť poškodeným autorom všetky škody, ktoré im vznikli napr. z nezákonného záznamu ich diel v dôsledku konania alebo zdržania sa konania tretej osoby, akou je externá produkčná televízna spoločnosť, ako keby sa tohto konania alebo zdržania sa konania dopustil samotný vysielateľ.

C-406/10 SAS Institute (2. 5. 2012)

„Duševné vlastníctvo – Smernica 91/250/EHS – Právna ochrana počítačových programov – Článok 1 ods. 2 a článok 5 ods. 3 – Rozsah ochrany – Vytvor priamo alebo prostredníctvom iného procesu – Počítačový program chránený autorským právom – Reprodukovanie funkcií prvého programu druhým programom bez prístupu k zdrojovému kódu prvého programu – Rozklad strojového kódu prvého počítačového programu – Smernica 2001/29/ES – Autorské práva a s nimi súvisiace práva v informačnej spoločnosti – Článok 2 písm. a) – Užívateľský manuál počítačového programu – Reprodukovanie v inom počítačovom programe – Porušenie autorského práva – Podmienka – Vyjadrenie vlastnej tvorivej duševnej činnosti autora užívateľského manuálu“

Súdny dvor v tejto veci rozhodol, že ani funkcionality počítačového programu, ani programovací jazyk a formát dátových súborov používaných v rámci počítačového programu na využívanie niektorých jeho funkcií nemôžu byť chránené podľa autorského práva. Nadobúdateľ licencie je v zásade oprávnený počítačový program skúmať, študovať alebo skúšať jeho fungovanie na účely zistenia myšlienok a princípov, na ktorých je založený.

C-100/11 P Helena Rubinstein a L'Oréal v. ÚHVT (10. 5. 2012)

„Odvolanie – Ochranná známka Spoločenstva – Nariadenie (ES) č. 40/94 – Článok 8 ods. 5 – Slovné ochranné známky Spoločenstva BOTOLIST a BOTOCYL – Národné obrazové a slovné ochranné známky a ochranné známky Spoločenstva BOTOX – Vyhlásenie neplatnosti – Relatívne dôvody zamietnutia – Poškodenie dobrého mena“

Vec sa týkala odvolania proti rozsudku Všeobecného súdu, ktorým potvrdil rozhodnutie odvolacieho senátu ÚHVT vyhlasujúceho ochranné známky "BOTOLIST" a "BOTOCYL" za neplatné z dôvodu existencie ochranných známok s dobrým menom "BOTOX". Podľa Súdneho dvora Všeobecný súd správne dospel k záveru o existencii dobrého mena skorších ochranných známok "BOTOX" u širokej verejnosti a zdravotníkov v Spojenom kráľovstve. Taktiež mohol Všeobecný súd legitímne dospieť k záveru, že medzi dotknutými ochrannými známkami existuje súvislosť, a po celkovom posúdení relevantných skutočností konštatovať, že sporné ochranné známky chceli ťažiť z rozlišovacej spôsobilosti a dobrého mena nadobudnutého ochrannými známkami "BOTOX".

E. Oblasť: Finančné zdroje EÚ

C-564/10 Pfeifer & Langen (29. 3. 2012)

„Nariadenie (ES, Euratom) č. 2988/95 – Ochrana finančných záujmov Európskej únie – Články 3 a 4 – Správne opatrenia – Vymáhanie neoprávnene získaných výhod – Kompenzačné úroky a úroky z omeškania dlžné podľa vnútroštátneho práva – Uplatnenie pravidiel o premlčaní stanovených v nariadení č. 2988/95 na vymáhanie týchto úrokov z omeškania – Dies a quo premlčacej doby – Pojem ‚pozastavenie‘ – Pojem ‚prerušenie‘“

Vec sa týkala nárokov na úroky súvisiacich s neoprávneným preplatením nákladov na uskladnenie cukru na úkor finančných záujmov EÚ. Nariadenie o ochrane finančných záujmov ES sa má vykladať v tom zmysle, že premlčacia doba, ktorú stanovuje na vymáhanie hlavnej pohľadávky a ktorá zodpovedá vráteniu výhody, ktorá bola neoprávnene získaná z rozpočtu EÚ, sa neuplatní na vymáhanie úrokov vzniknutých z tejto pohľadávky, pokiaľ tieto úroky nie sú dlžné na základe práva EÚ, ale len na základe povinnosti vyplývajúcej z vnútroštátneho práva.

F. Oblasť: Hospodárska súťaž

C-209/10 Post Danmark (27. 3. 2012)

„Článok 82 ES – Poštový podnik, ktorý má dominantné postavenie a povinnosť univerzálnej služby, pokiaľ ide o distribúciu určitých adresovaných zásielok – Uplatnenie nízkych cien voči určitým bývalým klientom konkurenta – Neexistencia dôkazov o úmysle – Cenová diskriminácia – Nízke a selektívne ceny – Skutočné alebo pravdepodobné vylúčenie konkurenta – Vplyv na hospodársku súťaž a v dôsledku toho na spotrebiteľov – Objektívne odôvodnenie“

Článok 82 ES sa má vykladať v tom zmysle, že politika nízkych cien uplatňovaná vo vzťahu k určitým dôležitým bývalým klientom konkurenta podniku, ktorý má dominantné postavenie, sa nemôže považovať za zneužitie dominantného postavenia s cieľom vylúčiť konkurenta len z dôvodu, že cena uplatňovaná týmto podnikom voči jednému z týchto zákazníkov je na nižšej úrovni ako celkové priemerné náklady vzniknuté v súvislosti s dotknutou činnosťou, ale vyššej ako s ňou spojené priemerné diferencné náklady. Na to, aby sa posúdila existencia protisúťažných následkov, treba preskúmať, či je dôsledkom tejto cenovej politiky skutočné alebo pravdepodobné vylúčenie tohto konkurenta, ktoré poškodzuje hospodársku súťaž a v dôsledku toho aj záujmy spotrebiteľov, a to bez objektívneho odôvodnenia.

G. Oblasť: Mimozmluvná zodpovednosť EÚ

C-221/10 P Artgodan v. Európska komisia (19. 4. 2012)

„Odvolaie – Článok 288 druhý odsek ES – Mimozmluvná zodpovednosť Únie – Podmienky – Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom – Rozhodnutie týkajúce sa zrušenia povolení na uvedenie humánnych liekov obsahujúcich amfepramón na trh“

Vec sa týkala odvolania proti rozsudku Všeobecného súdu, ktorým zamietol žalobu o náhradu škody spôsobenú rozhodnutím EK o zrušení povolenia na uvedenie humánnych liekov. Podľa

Súdneho dvora Všeobecný súd pochybil, ak uviedol, že porušenie pravidiel rozdelenia právomoci medzi EK a členské štáty nemôže spôsobiť vznik mimozmluvnej zodpovednosti, keďže tieto pravidlá nemajú za cieľ priznať práva jednotlivcom. Všeobecný súd však správne rozhodol, že EK sa prijatím sporného rozhodnutia nedopustila dostatočne závažného porušenia práva EÚ, ktoré by spôsobilo vznik mimozmluvnej zodpovednosti, a preto odvolanie zamietol.

H. Oblasť: Sociálna politika

C-157/11 Sibilio (15. 3. 2012)

„Sociálna politika – Rámcová dohoda ETUC, UNICE a CEEP o práci na dobu určitú – Smernica 1999/70/ES – Doložka 2 – Pojem pracovná zmluva alebo pracovnoprávny vzťah podľa zákona, kolektívnych dohôd alebo spôsobu, ktorý je zaužívaný v jednotlivých členských štátoch – Rozsah uplatniteľnosti rámcovej dohody – Doložka 4 bod 1 – Zákaz diskriminácie – Osoby vykonávajúce „verejnoprospešné práce“ pre orgány verejnej správy – Vnútroštátna úprava vylučujúca existenciu pracovnoprávneho vzťahu – Vnútroštátna úprava vytvárajúca rozdiel medzi odmeňovaním pracovníkov vykonávajúcich verejnoprospešné práce a mzdou pracovníkov na dobu určitú alebo na neurčitý čas vykonávajúcich rovnakú činnosť pre rovnaké orgány verejnej správy“

Súdny dvor rozhodoval o prejudiciálnych otázkach, predložených v rámci sporu pána Sibilia, ktorý sa domáhal dorovnania odmeny, ktorú poberal počas výkonu verejnoprospešných prác oproti vyššej mzde, ktorú za rovnakú prácu poberali zamestnanci zamestnaní u daného orgánu verejnej správy v pracovnoprávnom vzťahu. V tejto súvislosti vznikla otázka, či je s právom EÚ zlučiteľná talianska právna úprava, ktorá vylučovala výkon verejnoprospešných prác z okruhu pracovnoprávných vzťahov, a tým aj zo zákazu diskriminácie oproti iným zamestnancom vykonávajúcim rovnakú prácu u rovnakého zamestnávateľa. Súdny dvor skonštatoval, že vnútroštátna úprava, ktorá takéto právne vzťahy vyníma z pôsobnosti rámcovej dohody ETUC, UNICE a CEEP o práci na dobu určitú, je s touto rámcovou dohodou v súlade.

C-337/10 Neidel (3. 5. 2012)

„Sociálna politika – Smernica 2003/88/ES – Pracovné podmienky – Organizácia pracovného času – Nárok na platenú ročnú dovolenku – Finančná náhrada v prípade choroby – Úradníci (hasiči)“

Vec sa týkala podmienok, za akých možno uplatniť finančnú náhradu za nevyčerpanú dovolenku v prípade skončenia pracovného pomeru odchodom do dôchodku. Smernica o niektorých aspektoch organizácie pracovného času sa vzťahuje na zamestnanca, ktorý vykonáva činnosť hasiča za obvyklých podmienok. Zamestnanec pri odchode do dôchodku má nárok na peňažnú náhradu za platenú ročnú dovolenku, ktorú si nevyčerpal, lebo pre chorobu nevykonával svoju funkciu. Pri dodatočných právach na platenú dovolenku, však vnútroštátna právna úprava môže vyplatenie peňažnej náhrady vylúčiť.

I. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika

C-376/10 P *Tay Za v. Rada EÚ* (13. 3. 2012)

„Odvolaie – Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Republike Mjanmarského zväzu – Zmrazenie finančných prostriedkov osôb, subjektov a orgánov – Právny základ“

Vec sa týkala zaradenia odvolateľa na sankčný zoznam z dôvodu, že je synom riaditeľa vojenského podniku v Barme.¹ Súdny dvor uviedol, že uplatnenie opatrení voči osobám výlučne na základe ich príbuzenského vzťahu s osobami spojenými s vodcami tretích krajín a nezávisle od ich správania odporuje jeho judikatúre. Opatrenie na zmrazenie finančných prostriedkov môže byť prijaté iba na základe konkrétnych skutočností dokazujúcich, že odvolateľ má prospech z hospodárskej politiky vodcov tretích krajín.

C-380/09 P *Melli Bank v. Rada EÚ* (13. 3. 2012)

„Odvolaie – Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránskej islamskej republike s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní – Zmrazenie finančných prostriedkov dcérskej spoločnosti banky – Zásada proporcionality – Vlastníctvo alebo kontrola subjektu“

Vo veci išlo o odvolanie voči rozsudku Všeobecného súdu, ktorým potvrdil zaradenie žalobkyne na sankčný zoznam. Súdny dvor potvrdil záver Všeobecného súdu, že Rada EÚ má povinnosť zmraziť finančné prostriedky subjektu vo vlastníctve alebo pod kontrolou subjektu označeného za podieľajúceho sa na šírení jadrových zbraní, pričom má voľnú úvahu pri posudzovaní tohto vlastníctva resp. kontroly. Ak Rada EÚ zistí, že dotknutý subjekt je vo vlastníctve alebo pod kontrolou subjektu podieľajúceho sa na šírení jadrových zbraní, má povinnosť zmraziť finančné prostriedky bez povinnosti skontrolovať, či sa tento vlastný alebo kontrolovaný subjekt sám zúčastňoval na šírení jadrových zbraní. Vzhľadom na prvoradú dôležitosť zachovania mieru a medzinárodnej bezpečnosti neboli obmedzenia slobodného výkonu hospodárskej činnosti, ako aj práva vlastníť majetok bankovej inštitúcie, neprimerané vzhľadom na sledované ciele.

J. Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti

C-292/10 G (15. 3. 2012)

„Súdna právomoc a výkon rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach – Verejné doručenie súdnych písomností – Neexistencia známeho bydliska alebo miesta pobytu žalovaného na území členského štátu – Právomoc ‚v oblasti nároku na náhradu škody z iného ako zmluvného vzťahu‘ – Porušenie práva na ochranu osobnosti, ku ktorému mohlo dôjsť uverejnením fotografií na internete – Miesto, kde došlo alebo by mohlo dôjsť k skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody“

Vec sa týkala určenia postupu súdov pri cezhraničnej žalobe o náhradu škody spôsobenej zverejnením fotiek na internete proti žalovanému, ktorý je pravdepodobne občanom EÚ, ale

---

¹ Rozsudok Všeobecného súdu z 19. mája 2010 vo veci T-181/08 *Pye Phyto Tay Za v. Rada EÚ*, Zb. 2010, s. II-01965 (prehľad judikatúry z MRK – júl 2010, s. 17).

miesto jeho pobytu je neznáme.² Podľa Súdneho dvora právo EÚ nebráni uplatneniu všeobecného pravidla (možnosť za určitých okolností podať žalobu o náhradu škody v inom členskom štáte) na žalobu o náhradu škody spôsobenej prevádzkovaním internetovej stránky, podanú proti žalovanému, ktorý je pravdepodobne občanom EÚ, ale miesto jeho pobytu je neznáme, ak vnútroštátny súd nemá indície, ktoré mu umožňujú dospieť k názoru, že takýto žalovaný má skutočné bydlisko mimo územia EÚ. Právo EÚ nebráni vydaniu rozsudku pre zmeškanie proti žalovanému, ktorého miesto pobytu nebolo možné zistiť a ktorému bola písomnosť, ktorou sa začína konanie, doručená vyhláškou v súlade s vnútroštátnym právom, ak sa vnútroštátny súd najprv uistil, že prebehli všetky prieskumy, ktoré ukladajú zásady riadnej starostlivosti a dobrej viery. Rozsudok pre zmeškanie vydaný proti žalovanému, ktorého adresa nie je známa, nesmie byť osvedčený ako európsky exekučný titul.

C-83/12 PPU Minh Khoa Vo (10. 4. 2012)

„Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Nariadenie (ES) č. 810/2009 – Vízový kódex Spoločenstva – Články 21 a 34 – Vnútroštátna právna úprava – Nelegálne prevedenie štátnych príslušníkov tretích krajín na územie členského štátu – Víza získané podvodom – Trestnoprávne sankcie prevádzajúca“

V tomto konaní išlo na vnútroštátnej úrovni o trestné stíhanie vietnamského občana v Nemecku za napomáhanie k nelegálnej imigrácii. Dôvodom bolo, že sa za odplatu podieľal na doprave občanov tretích krajín na územie Nemecka, ktorí vstúpili na územie EÚ s platnými turistickými resp. pracovnými vízami, tieto však získali podvodom, keď zavádzali maďarské resp. švédske orgány vydávajúce víza o skutočnom účele ich cesty do EÚ, a tieto víza ešte neboli zrušené. Súdny dvor dospel k záveru, že právo EÚ neodporuje, ak aj za takýchto okolností členský štát uloží trestné sankcie za napomáhanie k nelegálnej imigrácii.

C-523/10 Wintersteiger (19. 4. 2012)

„Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Súdna právomoc a výkon rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach – Právomoc „vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti“ – Určenie miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody – Internetová stránka poskytovateľa služieb odkazov pôsobiaca na doméne prvej úrovne členského štátu – Používanie kľúčového slova, ktoré je zhodné s ochrannou známkou zapísanou v inom členskom štáte, inzerentom“

Nariadenie (ES) č. 44/2001 sa má vykladať v tom zmysle, že spor týkajúci sa porušenia práv k národnej ochrannej známke zapísanej v členskom štáte, ktorý vznikol v dôsledku toho, že inzerent použil kľúčové slovo, ktoré je zhodné s touto ochrannou známkou, na stránke internetového vyhľadávacieho pôsobiaceho na doméne prvej úrovne iného členského štátu, môže byť predložený súdom členského štátu, v ktorom bola ochranná známka zapísaná, alebo súdom členského štátu, v ktorom je inzerent usadený.

---

² Porovnaj s rozsudkom Súdneho dvora v spojených veciach C-509/09 a C-161/10, *eDate Advertising* z 25. októbra 2011, zatiaľ neuvverejnený v Zbierke (Prehľad judikatúry z MRK – 08. december 2011, s. 11).

C-571/10 Kamberaj (24. 4. 2012)

„Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Článok 34 Charty základných práv Európskej únie – Smernica 2003/109/ES – Postavenie štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú osobami s dlhodobým pobytom – Nárok na rovnosť zaobchádzania vo vzťahu k sociálnemu zabezpečeniu, sociálnej pomoci a sociálnej ochrane – Výnimka zo zásady rovnosti zaobchádzania pre opatrenia týkajúce sa sociálnej pomoci a sociálnej ochrany – Vylúčenie ‚základnej podpory‘ z pôsobnosti tejto výnimky – Vnútroštátna právna úprava stanovujúca príspevok na bývanie pre menej majetných nájomcov – Výška prostriedkov vyčlenených pre štátnych príslušníkov tretích krajín na základe rozdielneho váženého priemeru – Zamietnutie žiadosti o príspevok na bývanie z dôvodu vyčerpania prostriedkov určených pre štátnych príslušníkov tretích krajín“

Vec sa týkala rozdielneho zaobchádzania pri pridelovaní príspevkov na bývanie pre štátnych príslušníkov tretích krajín s dlhodobým pobytom na území EÚ v porovnaní s občanmi EÚ. Súdny dvor určil, že odkaz v ZEÚ na Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd neukladá vnútroštátnemu súdu, aby v prípade nesúladu medzi vnútroštátnym právnym predpisom a týmto dohovorom priamo uplatnil ustanovenia uvedeného dohovoru a neuplatnil s ním nezlučiteľný vnútroštátny právny predpis. Právo EÚ bráni vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá v súvislosti s poskytnutím príspevku na bývanie stanovuje pri rozdeľovaní prostriedkov určených na účely uvedenej pomoci rozdielne zaobchádzanie so štátnymi príslušníkmi tretích krajín, ktorí majú priznané postavenie osoby s dlhodobým pobytom, v porovnaní s postavením domácich štátnych príslušníkov s bydliskom v rovnakej provincii alebo regióne, ak takýto príspevok spĺňa podmienky smernice 2003/109/ES.

C-508/10 Európska komisia v. Holandské kráľovstvo (26. 4. 2012)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Smernica 2003/109/ES – Právne postavenie štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú osobami s dlhodobým pobytom – Žiadosť o priznanie právneho postavenia osoby s dlhodobým pobytom – Žiadosť o povolenie na pobyt v druhom členskom štáte podaná štátnym príslušníkom tretej krajiny, ktorému už bolo priznané právne postavenie osoby s dlhodobým pobytom v prvom členskom štáte, alebo jeho rodinným príslušníkom – Výška poplatkov požadovaných príslušnými orgánmi – Neprimeranosť – Prekážka výkonu práva na pobyt“

Vec sa týkala neprimeraných správnych poplatkov, ktoré Holandsko vyžadovalo od štátnych príslušníkov tretích krajín pri spracovaní žiadostí o dlhodobý pobyt. Súdny dvor rozhodol, že členský štát nemôže požadovať nadmerné a neprimerané poplatky za udelenie povolenia na pobyt štátnym príslušníkom tretích krajín a ich rodinným príslušníkom. Výška požadovaných poplatkov nemôže byť prekážkou výkonu ich práv priznaných právom EÚ.

C-92/12 PPU Health Service Executive (26. 4. 2012)

„Právomoc, uznávanie a výkon rozsudkov v manželských veciach a veciach rodičovskej zodpovednosti – Nariadenie (ES) 2201/2003 – Dieťa so zvyčajným bydliskom v Írsku, kde bolo dieťa v mnohých prípadoch zverené do sociálnej starostlivosti – Agresívne správanie dieťaťa vedúce k ohrozeniu samého seba – Rozsudok nariaďujúci umiestnenie dieťaťa do sociálnej starostlivosti v Anglicku – Vecný rozsah nariadenia – Článok 56 – Postupy pre

konzultácie a súhlasy – Závazok uznať alebo vyhlásiť za vykonateľné rozhodnutie umiestniť dieťa do sociálnej starostlivosti – Dočasné opatrenia – Naliehavé prejudiciálne konanie“

Vec sa týkala podmienok cezhraničného umiestnenia dieťaťa do inštitucionálnej starostlivosti v inom členskom štáte. Súdny dvor rozhodol, že rozsudok členského štátu, ktorý nariaďuje umiestnenie dieťaťa do inštitucionálnej starostlivosti z dôvodu jeho vlastnej bezpečnosti v inom členskom štáte a ktorý obmedzuje jeho slobodu na stanovený čas, spadá do pôsobnosti predmetného nariadenia. Súhlas dožiadaného členského štátu musí byť daný príslušným verejnoprávnym orgánom. Nepostačuje samotný súhlas zariadenia, do ktorého sa dieťa umiestňuje. Rozsudok, ktorý umiestňuje dieťa do inštitucionálnej starostlivosti v inom členskom štáte EÚ, musí byť pred svojím vykonaním vyhlásený za vykonateľný v tomto inom členskom štáte. Súdny dvor dožiadaného štátu sú povinné konať osobitne rýchlo a prípadné odvolanie voči ich rozhodnutiam nemusí mať odkladný účinok. Ak bol súhlas s umiestnením daný na určitý čas, nevzťahuje sa na rozhodnutia, ktoré predlžujú toto umiestnenie. Rozsudok o umiestnení v jednom členskom štáte, vyhlásený za vykonateľný v druhom členskom štáte, môže byť vykonaný iba po dobu v ňom uvedenú.

C-620/10 *Kastrati* (3. 5. 2012)

„Dublinský systém – Nariadenie (ES) č. 343/2003 – Konanie o určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl – Štátni príslušníci tretej krajiny, ktorí majú platné víza vydané ‚zodpovedným členským štátom‘ v zmysle tohto nariadenia – Žiadosť o azyl podaná v inom členskom štáte než zodpovednom štáte podľa uvedeného nariadenia – Žiadosť o povolenie na pobyt v inom členskom štáte než zodpovednom štáte s následným späťvzatím žiadosti o azyl – Späťvzatie, ku ktorému došlo predtým, než zodpovedný členský štát akceptoval prevzatie – Späťvzatie, ktoré ukončuje konania zavedené nariadením č. 343/2003“

Nariadenie (ES) č. 343/2003 sa má vykladať v tom zmysle, že späťvzatie žiadosti o azyl, ku ktorému dôjde predtým, než členský štát zodpovedný za posúdenie tejto žiadosti akceptoval prevzatie žiadateľa, má za následok, že toto nariadenie sa prestane uplatňovať. V takom prípade prináleží členskému štátu, na ktorého území bola žiadosť podaná, aby prijal rozhodnutia, ktoré sú vzhľadom na toto späťvzatie potrebné, a najmä aby zastavil preskúmanie žiadosti a urobil o tom záznam do žiadateľovho spisu.

K. Oblasť: Verejné obstarávanie

C-574/10 *Európska komisia v. Nemecká republika* (15. 3. 2012)

"Nesplnenie povinnosti členským štátom – Smernica 2004/18/ES – Verejné zákazky na služby – Architektonické a technické poradenstvo – Služby obhliadky, plánovania a dozoru pri renovácii verejnej budovy – Realizácia projektu v niekoľkých fázach z rozpočtových dôvodov – Hodnota zákazky"

Nemecko v tomto prípade čelilo žalobe o porušení smernice 2004/18/ES, nakoľko obec Niedernhausen zadala zákazku na služby architekta v súvislosti s rekonštrukciou viacúčelovej športovej haly bez celoeurópskeho vypísania príslušného obstarávania. Bránilo sa pritom najmä tým, že z rozpočtových dôvodov bola zákazka rozdelená do viacerých nezávislých fáz, a preto neboli dosiahnuté príslušné prahy. Súdny dvor rozhodol bez návrhov generálneho

advokáta. Dospel predovšetkým k záveru, že aj pri zákazkách na služby je na mieste rovnaký „funkcionálny“ prístup, aký zaujal v doterajšej judikatúre vo vzťahu k stavebným zákazkám. Poskytované služby podľa neho tvorili jeden celok, hoci boli poskytované na základe samostatných zmlúv, a konštatoval, že Nemecko si porušilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z práva EÚ.

C-368/10 Európska komisia v. Holandské kráľovstvo (10. 5. 2012)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Smernica 2004/18/ES – Postupy zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby – Verejné obstarávanie na dodanie, inštaláciu a údržbu prístrojov na distribúciu teplých nápojov a dodanie čaju, kávy a ostatných prísad – Článok 23 ods. 6 a 8 – Technické špecifikácie – Článok 26 – Podmienky plnenia zákazky – Článok 53 ods. 1 – Zadávacie kritériá pre zákazky – Ekonomicky najvýhodnejšia ponuka – Výrobky pochádzajúce z ekologického poľnohospodárstva a spravodlivého obchodu – Používanie značiek v rámci formulácie technických špecifikácií a zadávacích kritérií – Článok 39 ods. 2 – Pojem ‚doplňujúce informácie‘ – Článok 2 – Zásady verejného obstarávania – Zásada transparentnosti – Článok 44 ods. 2 a článok 48 – Preskúmanie vhodnosti a výber uchádzačov – Minimálna úroveň technickej alebo odbornej spôsobilosti – Dodržanie ‚kritérií udržateľnosti nákupov a spoločensky zodpovedného správania podnikov‘“

Vec sa týkala verejného obstarávania na dodanie, inštaláciu a údržbu prístrojov teplých nápojov a dodanie čaju, kávy a ostatných prísad, pri ktorom verejný obstarávateľ vyžadoval, aby obstarávané produkty zodpovedali konkrétnym výrobcem uplatňujúcich zásady ekologického poľnohospodárstva a spravodlivého obchodu (FAIRTRADE). Právo EÚ v zásade nebráni verejnej zákazke, pre ktorú zadávateľ vyžaduje, aby určité dodané produkty spĺňali kritérium FAIRTRADE. Zadávateľ však musí použiť podrobné špecifikácie obstarávaného výrobku a nie konkrétne ekologické značky.

C-599/10 SAG ELV Slovensko, a. s. a i. (29. 3. 2012)

„Verejné zákazky – Smernica 2004/18/ES – Výberové konania – Užšia súťaž – Posúdenie ponuky – Žiadosti verejného obstarávateľa o objasnenie ponuky – Podmienky“

Súdny dvor rozhodoval o prejudiciálnych otázkach predložených Najvyšším súdom SR v spore o zákonnosť vylúčenia ponúk dvoch uchádzačov z verejného obstarávania na systém elektronického mýta v Slovenskej republike. Obaja uchádzači boli vylúčení potom, ako sa ich obstarávateľ spýtal na vysvetlenie ich ponúk, ktoré pokladal za ponuky s neobvykle nízkou cenou. Poskytnuté vysvetlenia uchádzačov sa však obstarávateľovi nezdali dostačujúce. Okrem toho boli uchádzači vylúčení aj preto, že sa obstarávateľ domnieval, že ich ponuky nie sú v súlade so záväznými požiadavkami stanovenými v súťažných podkladoch, avšak bez toho, že by sa ich na vysvetlenie týchto nedostatkov ich ponúk spýtal. Súdny dvor potvrdil povinnosť verejného obstarávateľa, uvedenú aj v smernici 2004/18/ES, spýtať sa na vysvetlenie neobvykle nízkej ceny skôr, než obstarávateľ takúto ponuku vylúči zo súťaže. Súdny dvor potvrdil aj správnosť vnútroštátneho ustanovenia, podľa ktorého verejný obstarávateľ len *môže* (teda *nemusi*) požiadať uchádzača o objasnenie jeho ponuky, avšak bez toho, aby požadoval alebo prijal akúkoľvek zmenu ponuky. Pokiaľ takéto objasnenia požaduje, mal by konať tak, aby sa na konci výberového konania a vzhľadom na jeho výsledok

nemohlo zdať, že žiadosť o objasnenie neoprávnene zvýhodnila alebo znevýhodnila jej adresáta. Či k tomuto zvýhodneniu alebo znevýhodneniu došlo musí posúdiť vnútroštátny súd. Konečné posúdenie skutkových okolností prípadu a vyvodenie relevantných záverov, vzhľadom na toto výkladové usmernenie Súdneho dvora, teda teraz prislúcha predkladajúcemu vnútroštátnemu súdu.

L. Oblasť: Zásady práva EÚ

C-415/10 Meister (19. 4. 2012)

„Smernice 2000/43/ES, 2000/78/ES a 2006/54/ES – Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani – Pracovník, ktorý preukázateľne tvrdí, že spĺňa podmienky uvedené v oznámení o prijímaní do zamestnania – Právo tohto pracovníka na prístup k informáciám o tom, či zamestnávateľ zamestnal iného uchádzača“

Právo EÚ sa má vykladať v tom zmysle, že pracovníkovi, ktorý preukázateľne tvrdí, že spĺňa podmienky uvedené v oznámení o prijímaní do zamestnania a jeho prihláška nebola prijatá, nepriznáva právo na prístup k informáciám o tom, či zamestnávateľ v prijímacom konaní prijal iného uchádzača. Nemožno však vylúčiť, že odmietnutie zo strany odporcu poskytnúť akékoľvek informácie môže predstavovať jeden z faktorov, ktoré treba zohľadniť v rámci zisťovania skutočností nasvedčujúcich tomu, že došlo k priamej alebo nepriamej diskriminácii. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby s ohľadom na všetky okolnosti sporu preveril, či v konaní vo veci samej ide o tento prípad.

M. Oblasť: Životné prostredie a spotrebiteľia

C-41/11 Inter-Environnement Wallonie a i. (28. 2. 2012)

„Ochrana životného prostredia – Smernica 2001/42/ES – Články 2 a 3 – Posudzovanie vplyvov určitých plánov a programov na životné prostredie – Ochrana vôd pred znečistením dusičnanmi z poľnohospodárskych zdrojov – Plán alebo program – Neexistencia predchádzajúceho posúdenia vplyvov na životné prostredie – Zrušenie plánu alebo programu – Možnosť zachovať účinky plánu alebo programu – Podmienky“

Vec sa týkala možnosti odložiť účinky súdneho rozhodnutia o zrušení právneho predpisu, ktorý predstavuje „plán“ alebo „program“ v zmysle smernice 2001/42/ES, s cieľom zabezpečiť konkrétne nepretržité vykonávanie práva EÚ v oblasti životného prostredia. Súdny dvor rozhodol, že s ohľadom na osobité okolnosti veci môže vnútroštátny súd byť výnimočne oprávnený použiť ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré mu umožňuje zachovať niektoré účinky zrušeného vnútroštátneho aktu, pričom musí dbať najmä na to, aby zrušenie napadnutého aktu a následné právne vákuum nemalo na životné prostredie ešte nepriaznivejší vplyv.

C-453/10 Pereničová a Perenič (15. 3. 2012)

„Ochrana spotrebiteľa – Zmluva o spotrebiteľskom úvere – Uvedenie nesprávnej ročnej percentuálnej miery nákladov – Vplyv nekalých obchodných praktík a nekalých podmienok na platnosť zmluvy ako celku“

Pri posudzovaní otázky, či spotrebiteľská zmluva, ktorá obsahuje jednu alebo viacero nekalých zmluvných podmienok, môže bez uvedených podmienok naďalej existovať, sa vnútroštátny súd nemôže opierať len o prípadnú výhodnosť vyhlásenia neplatnosti dotknutej zmluvy ako celku pre jednu zo zmluvných strán. Právo EÚ však nebráni, aby v súlade s ním členský štát stanovil, že zmluva uzavretá medzi predajcom a spotrebiteľom, ktorá obsahuje jednu alebo viacero zmluvných podmienok, je neplatná ako celok, pokiaľ sa ukazuje, že to zaisťujú lepšiu ochranu spotrebiteľa. Obchodnú prax, ktorá spočíva v uvedení nižšej než skutočnej ročnej percentuálnej miery nákladov, treba kvalifikovať ako klamlivú, pokiaľ zapríčiňuje alebo je spôsobilá zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie, ktoré by inak neurobil. Konštatovanie nekalosti obchodnej praxe predstavuje jeden z prvkov, na ktorých môže príslušný súd založiť posúdenie nekalosti zmluvných podmienok týkajúcich sa nákladov na úver poskytnutý spotrebiteľovi. Také konštatovanie nemá priamy vplyv na posúdenie platnosti uzavretej zmluvy o úvere podľa smernice o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

C-567/10 *Inter-Environnement Bruxelles a i.* (22. 3. 2012)

„Smernica 2001/42/ES – Posudzovanie vplyvov určitých plánov a programov na životné prostredie – Pojem plány a programy, ktoré vyžadujú legislatívne, regulatívne alebo správne predpisy – Uplatniteľnosť tejto smernice na konanie o úplnom alebo čiastočnom zrušení plánu využívania územia“

Právo EÚ sa má vykladať v takom zmysle, že konanie o úplnom alebo čiastočnom zrušení plánu využívania územia, akým je konanie vo veci samej, v zásade patrí do rozsahu pôsobnosti smernice o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie, a teda podlieha pravidlám týkajúcim sa posudzovania vplyvu na životné prostredie.

C-504/09 P *Európska komisia v. Poľská republika* (29. 3. 2012)

C-505/09 P *Európska komisia v. Estónska republika* (29. 3. 2012)

„Odvolanie – Životné prostredie – Smernica 2003/87/ES – Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov – Národný alokačný plán emisných kvót pre Poľskú republiku na obdobie rokov 2008 až 2012 – Článok 9 ods. 1 a 3 a článok 11 ods. 2 smernice 2003/87 – Právomoci Komisie a členských štátov – Rovnosť zaobchádzania“

Súdny dvor rozhodoval o odvolaní proti rozhodnutiam Všeobecného súdu, ktorými boli na základe žalôb Poľska a Estónska zrušené rozhodnutia EK o národných alokačných plánoch emisných kvót skleníkových plynov pre uvedené krajiny pre obchodovacie obdobie rokov 2008-2012. SR podporovala tieto krajiny ako vedľajší účastník. Súdny dvor obe odvolania EK zamietol a potvrdil výklad Všeobecného súdu, pokiaľ ide o pravidlá pridelovania emisných kvót pre dané obchodovacie obdobie.

C-121/11 *Pro-Braine a i.* (19. 4. 2012)

„Smernica 1999/31/ES – Skládanie odpadu – Smernica 85/337/EHS – Posudzovanie vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie – Rozhodnutie o pokračovaní v prevádzke povolenej skládky pri neexistencii posudzovania vplyvov na životné prostredie – Pojem ‚povolenie‘“

Konečné rozhodnutie týkajúce sa pokračovania v prevádzke existujúcej skládky prijaté podľa smernice o skládkach odpadov je povolením v zmysle smernice o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie len vtedy, ak toto rozhodnutie povoľuje zmenu alebo rozšírenie zariadenia alebo miesta prostredníctvom prác alebo zásahov meniacich ich fyzický stav, ktoré môžu mať podstatný nepriaznivý vplyv na životné prostredie.

C-472/10 Invitel (26. 4. 2012)

„Smernica 93/13/EHS – Článok 3 ods. 1 a 3 – Články 6 a 7 – Spotrebiteľské zmluvy – Nekalé podmienky – Jednostranná zmena zmluvných podmienok predajcom alebo dodávateľom – Žaloba o zdržanie sa konania podaná vo verejnom záujme v mene spotrebiteľov organizáciu určenou vnútroštátnou právnou úpravou – Určenie nekalej povahy zmluvnej podmienky – Právne účinky“

Členský štát môže stanoviť, že nekalá zmluvná podmienka, ktorá bola vyhlásená za neplatnú na základe žaloby vo verejnom záujme podanej proti predajcovi alebo dodávateľovi orgánom na ochranu spotrebiteľa, nie je záväzná pre žiadneho spotrebiteľa, ktorý s týmto predajcom alebo dodávateľom uzavrel zmluvu, na ktorú sa uplatnia rovnaké všeobecné podmienky.

II. JUDIKATÚRA VŠEOBECNÉHO SÚDU

A. Oblasť: Duševné vlastníctvo

T-417/10 Cortés del Valle López v. ÚHVT (9. 3. 2012)

„Ochranná známka Spoločenstva – Prihláška obrazovej ochrannej známky Spoločenstva *iQue buena ye!* HIJOPUTA – Absolútny dôvod zamietnutia – Označenie v rozpore s verejným poriadkom alebo dobrými mravmi – Článok 7, ods. 1, písm. f) nariadenia (ES) č. 207/2009“

Všeobecný súd potvrdil rozhodnutie ÚHVT, ktorý zamietol žiadosť o registráciu obrazovej ochrannej známky *iQue buena ye!* HIJOPUTA na základe absolútneho dôvodu zamietnutia, konkrétne rozporu obrazovej ochrannej známky s verejným poriadkom alebo s dobrými mravmi. Všeobecný súd rozhodol, že je potrebné vziať do úvahy prah citlivosti a tolerancie spotrebiteľa. Výraz HIJOPUTA by bol pre španielsky hovoriacu verejnosť ofenzívnym. Všeobecný súd zamietol žalobcove tvrdenie, že odmietnutie registrácie porušilo jeho slobodu prejavu podľa čl. 10 EDĽP, keďže žalobca môže naďalej uvádzať na trh svoje alkoholické produkty nesúce toto označenie.

T-63/09 Volkswagen v. ÚHVT (21. 3. 2012)

„Ochranná známka Spoločenstva – Námietskové konanie – Prihláška slovnej ochrannej známky Spoločenstva *Swift GTi* – Predchádzajúca medzinárodná a národná ochranná známka *GTI* – Relatívne dôvody zamietnutia – Podobnosť produktov – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009] – Posúdenie pravdepodobnosti zámery – Zamietnutie námietky“

Všeobecný súd potvrdil rozhodnutie ÚHVT, podľa ktorého neexistuje pravdepodobnosť zámery medzi ochrannou známkou SWIFT GTi, ktorú prihlásila japonská automobilka

Suzuki, a skoršími ochrannými známkami „GTI“, ktorých majiteľom je Volkswagen. Priklonil sa tak k záveru ÚHVT, že akákoľvek podobnosť medzi kolidujúcimi ochrannými známkami z vizuálneho, fonetického a koncepčného hľadiska je v značnej miere kompenzovaná alebo prípadne celkom vyvážená názvom modelu.

Podľa ÚHVT je akákoľvek podobnosť týchto ochranných známok vzhľadom na kombináciu písmen „gti“, intuitívne vnímanú ako odkaz na určité technické charakteristiky vozidla alebo jeho motora, v značnej miere, až úplne, vyvážená fantazijným názvom modelu SWIFT, uvádzaným na začiatku prihlasovanej ochrannej známky. Kombinácia písmen „gti“ je odborníkmi v automobilovom odvetví vnímaná ako opisné označenie a má pre širokú verejnosť len veľmi nízky stupeň vnútornej rozlišovacej spôsobilosti. V tejto súvislosti ÚHVT zohľadnil najmä rozšírené používanie skratky GTI mnohými automobilovými výrobcami v celej Európe (napr. Rover, Nissan, Mitsubishi, Peugeot, Suzuki a Toyota) na označenie technických charakteristík určitých modelov a existenciu iných značiek obsahujúcich skratku GTI (ako sú „Peugeot GTI“ alebo „Citroën GTI“). Taktiež podľa ÚHVT slovo SWIFT, ktoré je vnímané ako fantazijné a je umiestnené na začiatku prihlasovanej ochrannej známky, predstavuje jej prevažujúci rozlišovací prvok.

T-369/10 You-Q v. ÚHVT (29. 3. 2012)

„Ochranná známka Spoločenstva – Námietkové konanie – Prihláška obrazovej ochrannej známky Spoločenstva Beatle – Skoršia národná slovná a obrazová ochranná známka BEATLES a THE BEATLES – Relatívny dôvod zamietnutia – Článok 8, ods. 5 nariadenia (ES) č. 207/2009 – Dobré meno – Neoprávnene získaný prospech z rozlišovacej spôsobilosti alebo dobrého mena skorších ochranných známok“

Všeobecný súd potvrdil rozhodnutie ÚHVT o zamietnutí zápisu ochrannej známky z dôvodu, že You-Q by používaním obrazovej ochrannej známky „BEATLE“ pre elektrické vozíky pravdepodobne získal neoprávnený prospech z dobrého mena a trvalej príťažlivosti skorších ochranných známok BEATLES a THE BEATLES.

Podľa Všeobecného súdu ÚHVT správne konštatoval, že kolidujúce označenia boli vizuálne, foneticky a koncepčne veľmi podobné. Ďalej, skoršie ochranné známky skutočne majú dobré meno, najmä pokiaľ ide o zvukové nahrávky, videonahrávky a filmy a príslušné skupiny verejnosti, ktoré sú dotknuté kolidujúcimi označeniami, sa naozaj prekrývajú, pretože osoby so zníženou mobilitou sú súčasťou širokej verejnosti, ktorá je cieľovou skupinou verejnosti skorších ochranných známok. Všeobecný súd preto potvrdil, že aj napriek odlišnosti dotknutých výrobkov existuje medzi kolidujúcimi označeniami spojitosť, čo by viedlo príslušnú skupinu verejnosti aj v prípade neexistencie pravdepodobnosti zámeny k tomu, aby hodnoty skorších ochranných známok prenášala na výrobky označované prihlasovanou ochrannou známkou. Pritom treba najmä zohľadniť, že príslušnú skupinu verejnosti práve z dôvodu utrpeného zdravotného postihnutia osobitne priťahuje veľmi pozitívny obraz slobody, mladosti a mobility spojený so skoršími ochrannými známkami. To platí o to viac, že časť príslušnej skupiny verejnosti patrí ku generácii osôb, ktoré poznali výrobky Beatles v 60. rokoch a z ktorých niektorým môžu byť v budúcnosti určené výrobky označené prihlasovanou ochrannou známkou.

B. Oblast: Hospodárska súťaž

T-458/09 a T-171/10 Slovak Telekom v. Európska komisia (22. 3. 2012)

„Hospodárska súťaž – Správne konanie – Rozhodnutie o žiadosti o informácie – Potreba požadovaných informácií – Zásada riadnej správy vecí verejných – Povinnosť odôvodnenia – Proporcionalita“

Všeobecný súd v tejto veci rozhodol, že EK mohla v rámci vyšetrovania v oblasti hospodárskej súťaže žiadať od spoločnosti Slovak Telekom informácie o jej činnosti pred prístupom Slovenska k EÚ. Uviedol, že EK môže požadovať od podniku informácie týkajúce sa obdobia, počas ktorého sa naň neuplatňovali pravidlá hospodárskej súťaže EÚ, ak sú tieto informácie nevyhnutné na konštatovanie prípadného porušenia uvedených pravidiel od momentu, keď sa dané pravidlá na tento podnik už uplatňovali. V tejto súvislosti Všeobecný súd tiež pripomenul, že vzhľadom na širokú vyšetrovaciu a kontrolnú právomoc EK prináleží tejto inštitúcii posúdiť nevyhnutnosť informácií, ktoré požaduje od dotknutých podnikov.

Všeobecný súd neprijal tvrdenia žalobkyne, podľa ktorých EK v zásade nemôže svoje rozhodnutie založiť na informáciách, ktoré sa týkali správania žalobkyne v období pred prístupom Slovenska k EÚ, s cieľom posúdiť zlučiteľnosť jej činnosti s pravidlami hospodárskej súťaže EÚ po uvedenom prístupí a napokon žaloby v celom rozsahu zamietol.

T-336/07 Telefónica a Telefónica de España v. Európska komisia (29. 3. 2012)

T-398/07 Španielske kráľovstvo v. Európska komisia (29. 3. 2012)

„Hospodárska súťaž – Zneužitie dominantného postavenia – Španielske trhy so širokopásmovým prístupom na internet – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 82 ES – Určenie cien – Tarifné nožnice – Definícia trhov – Dominantné postavenie – Zneužitie – Výpočet stlačania ziskového rozpätia – Účinok zneužitia – Právomoc Komisie – Právo na obhajobu – Subsidiarita – Proporcionalita – Právna istota – Lojálna spolupráca – Zásada riadnej správy vecí verejných – Pokuty – Uplatnenie článku 82 ES ultra vires – Ochrana legitímnej dôvery“

Všeobecný súd týmito rozsudkami zamietol žaloby Španielska a spoločnosti Telefónica, a teda potvrdil pokutu vo výške 151 mil. €, ktorú EK uložila spoločnosti Telefónica za zneužitie dominantného postavenia na trhu so širokopásmovým prístupom na internet.

Všeobecný súd v tejto veci skúmal, či EK v napadnutom rozhodnutí správne definovala relevantné veľkoobchodné trhy a či správne dospela k záveru, že Telefónica mala dominantné postavenie na týchto trhoch.

Ďalej Všeobecný súd skúmal zneužívajúce správanie spoločnosti Telefónica. V tejto súvislosti uviedol, že samotné stlačanie ziskového rozpätia (margin squeeze) môže pri neexistencii objektívneho odôvodnenia predstavovať zneužitie v zmysle čl. 82 ES. Stlačanie ziskového rozpätia pritom vyplýva z rozpätia medzi veľkoobchodnými a maloobchodnými cenami a nie z ich úrovne ako takej.

Všeobecný súd skúmal aj otázku, či Telefónica mala dostatočný rozhodovací priestor na stanovenie svojej cenovej politiky z dôvodu uplatniteľnej odvetvovej regulácie.

C. Oblast: Prístup k dokumentom

T-190/10 Egan a Hackett v. Európsky parlament (28. 3. 2012)

„Prístup k dokumentom – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Register asistentov bývalých členov Európskeho parlamentu – Zamietnutie prístupu – Výnimka týkajúca sa ochrany súkromia a integrity jednotlivca – Ochrana jednotlivcov s ohľadom na spracovávanie osobných údajov – Nariadenie (ES) č. 45/2001“

Všeobecný súd v tejto veci, ktorá sa týkala zamietnutia žiadosti o prístup k zoznamu asistentov bývalých členov Európskeho parlamentu, vyložil pojem „zverejnenie“ v čl. 4 nariadenia (ES) č. 1049/2001. Žalobkyne v predmetnom konaní argumentovali tým, že nariadenie č. 1049/2001 a nariadenie č. 45/2001 sa nevzťahujú na prípady, kedy už boli dokumenty v minulosti sprístupnené na verejnej doméne. Všeobecný súd však uviedol, že uvedené nariadenia sa vzťahujú na dokumenty, ktoré boli, ale už nie sú prístupné verejnosti.

Všeobecný súd však dospel k záveru, že Európsky parlament dostatočne neodôvodnil ako by prístup k dokumentom ohrozil záujem chránený výnimkou podľa čl. 4 ods. 1 písm. b) tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001 a zrušil napadnuté rozhodnutie.

T-529/09 In ‘t Veld v. Rada EÚ (4. 5. 2012)

„Prístup k dokumentom – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Stanovisko právneho servisu Rady k odporúčaniam Komisie týkajúcemu sa poverenia na začatie rokovaní o medzinárodnej dohode – Čiastočné odmietnutie prístupu – Výnimka týkajúca sa ochrany verejného záujmu v oblasti medzinárodných vzťahov – Výnimka týkajúca sa ochrany právnych stanovísk – Konkrétne a predvídateľné porušenie dotknutého záujmu – Prevažujúci verejný záujem“

Žalobkyňa, členka Európskeho parlamentu, napadla rozhodnutie Rady, v rozsahu, v akom sa jej zamietol prístup k stanovisku právneho servisu Rady k odporúčaniam EK týkajúcemu sa poverenia na začatie rokovaní o medzinárodnej dohode. Všeobecný súd neprijal tvrdenia Rady a EK a uviedol, že nebezpečenstvo prezradenia postojov k právnemu základu, ktoré zaujali orgány na účely uzatvorenia budúcej dohody, ako také nedokazuje existenciu ohrozenia záujmu EÚ v oblasti medzinárodných vzťahov. Všeobecný súd však zároveň skonštatoval, že Rada sa oprávnene odvolávala na nebezpečenstvo porušenia verejného záujmu chráneného výnimkou čl. 4 ods. 1 písm. a) tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001, keď odmietla zverejniť časti požadovaného dokumentu obsahujúce analýzu špecifického obsahu pripravovanej dohody, čím by mohla prezradiť strategické ciele sledované EÚ pri rokovaní. Všeobecný súd preto žalobe sčasti vyhovel a zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom odmieta prístup k tým nezverejneným častiam požadovaného dokumentu, ktoré sa netýkajú špecifického obsahu pripravovanej dohody alebo smerníc pre rokovanie.

D. Oblasť: Poľnohospodárstvo

T-243/07 Poľská republika v. Európska komisia (29. 3. 2012)

T-247/07 Slovenská republika v. Európska komisia (29. 3. 2012)

T-248/07 Česká republika v. Európska komisia (29. 3. 2012)

T-262/07 Litovská republika v. Európska komisia (29. 3. 2012)

„Poľnohospodárstvo – Spoločná organizácia trhov – Opatrenia, ktoré majú byť prijaté z dôvodu prístúpenia nových členských štátov – Akt o prístúpení z roku 2003 – Určenie nadbytočných zásob poľnohospodárskych produktov iných ako cukor a finančné dosahy ich odstránenia – Cieľ sledovaný ustanovením primárneho práva – Rozhodnutie 2007/361/ES“

Členské štáty v týchto konaniach napadli rozhodnutie EK, v ktorom im uložila povinnosť zaplatiť peňažné sumy spojené s odstránením nadbytočných zásob poľnohospodárskych produktov (ďalej len „nadbytočné zásoby“) existujúcich na ich území ku dňu ich prístúpenia k EÚ.

Podľa Všeobecného súdu mala EK v zmysle Aktu o prístúpení z roku 2003 vytvoriť systém, aby sa buď predišlo narušeniam vyvolaným predajom nadbytočných zásob na vnútornom trhu, alebo aby došlo ku kompenzácii hospodárskych účinkov týchto narušení. Nadbytočné zásoby existujúce na území nových členských štátov k 1. máju 2004 sa tak v zásade mali stiahnuť z trhu (najmä ich vývozom alebo zničením). Systém odstránenia nadbytočných zásob upravený napadnutým rozhodnutím sa však nezakladá na ich zničení alebo vývoze, ale vedie nové členské štáty iba k tomu, aby do rozpočtu Spoločenstva uhradili peňažnú sumu odzrkadľujúcu cenu, ktorú by musel znášať tento rozpočet, ak by Spoločenstvo financovalo ich vývoz. Všeobecný súd teda dospel k záveru, že predmetné sumy nie sú peňažnými príspevkami v zmysle Aktu o prístúpení, určenými na krytie nákladov odstránenia nadbytočných zásob, ale jednoduchými úhradami na úkor nových členských štátov v prospech Spoločenstva. Všeobecný súd nakoniec zamietol tvrdenia EK, podľa ktorých je opatrenie stanovené napadnutým rozhodnutím v každom prípade jediným opatrením schopným zabezpečiť dosiahnutie cieľa sledovaného Aktom o prístúpení.

E. Oblasť: Štátna pomoc

Spojené veci T-50/06 RENV Írsko v. Európska komisia, T-56/06 RENV Francúzska republika v. Európska komisia, T-60/06 RENV Talianska republika v. Európska komisia, T-62/06 RENV Eurallumínia v. Európska komisia a T-69/06 RENV Aughinish Alumina v. Európska komisia (21. 3. 2012)

„Štátna pomoc – Smernica 92/81/EHS – Spotrebné dane z minerálnych olejov – Minerálne oleje používané ako palivo na výrobu oxidu hlinitého – Oslobodenie od spotrebnej dane – Súlad oslobodenia s rozhodnutím Rady o jeho povolení podľa článku 8 ods. 4 smernice 92/81 – Prezumpcia zákonnosti aktov Únie – Právna istota – Riadna správa vecí verejných“

Všeobecný súd zrušil rozhodnutie EK, v ktorom EK konštatovala, že oslobodenie minerálnych olejov používaných ako palivo pri výrobe oxidu hlinitého od spotrebnej dane poskytované

Francúzskou republikou, Írskom a Talianskou republikou a povolené rozhodnutím Rady EÚ predstavuje štátnu pomoc a nariadila vrátiť uvedené oslobodenia.

Všeobecný súd konštatoval, že zásada právnej istoty vyžaduje, aby nedochádzalo k nezrovnalostiam pri vykonávaní pravidiel v oblasti harmonizácie daňových právnych predpisov, najmä tých, ktoré sa týkajú spotrebných daní, a pravidiel v oblasti štátnej pomoci. Uviedol tiež, že pojem „narušenie hospodárskej súťaže“ má v oboch uvedených oblastiach rovnaký rozsah a význam, a preto inštitúcie EÚ musia existenciu narušenia hospodárskej súťaže posúdiť konzistentne. Nakoniec dospel k záveru, že pokiaľ rozhodnutia Rady EÚ o povolení dotknutých oslobodení boli platné a neboli zmenené Radou EÚ ani zrušené súdom EÚ, EK nemohla ani pri výkone svojich takmer výlučných právomocí, ktoré má na základe článkov 87 ES a 88 ES, kvalifikovať sporné opatrenia ako štátnu pomoc. Tým, že EK svojím rozhodnutím nepriamo spochybnila platnosť rozhodnutí Rady EÚ o povolení dotknutých oslobodení a účinky, ktoré sú s nimi spojené, porušila zásadu právnej istoty, ako aj zásadu prezumpcie zákonnosti aktov EÚ.

T-123/09 Ryanair v. Európska komisia (28. 3. 2012)

„Štátna pomoc – Pôžička schválená leteckej spoločnosti, ktorá sa mohla pripísať k jej vlastnému imaniu – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú so spoločným trhom – Predaj aktív leteckej spoločnosti – Rozhodnutie o neexistencii pomoci prijaté na konci fázy predbežného preskúmania – Žaloba o neplatnosť – Aktívna legitímácia – Zainteresovaná strana – Prípustnosť – Závažné ťažkosti – Právomoc – Povinnosť odôvodnenia“

Všeobecný súd potvrdil rozhodnutia EK, ktorými vyhlásila pôžičku schválenú Talianskom pre spoločnosť Alitalia za protiprávnu pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom (1. napadnuté rozhodnutie) a ktorým vyhlásila, že predaj aktív spoločnosti Alitalia nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle čl. 87 ods. 1 ES (2. napadnuté rozhodnutie). Všeobecný súd dospel k záveru, že žaloba je v časti, v ktorej smeruje k zrušeniu 1. napadnutého rozhodnutia, neprípustná, nakoľko žalobkyňa nie je osobne dotknutá napadnutým rozhodnutím.

Pokiaľ ide o 2. napadnuté rozhodnutie vydané na záver fázy predbežného preskúmania podľa čl. 88 ods. 3 ES, Všeobecný súd skúmal, či existovali závažné ťažkosti pri posudzovaní skúmaného opatrenia, ktoré by v zmysle judikatúry mohli založiť povinnosť EK začať konanie vo veci formálneho zisťovania, ak jej predbežné preskúmanie neumožnilo prekonať všetky takéto ťažkosti. Keďže takéto ťažkosti neexistovali, Všeobecný súd žalobu zamietol.

T-221/10 Iberdrola v. Európska komisia (8. 3. 2012)

„Žaloba o neplatnosť – Štátna pomoc – Schéma pomoci umožňujúca odpísanie finančného goodwillu na daňové účely pri nadobúdaní podielu v zahraničných subjektoch – Rozhodnutie vyhlasujúce schému pomoci za nezlučiteľnú so spoločným trhom a nenariaďujúce vymáhanie pomoci – Akt obsahujúci vykonávacie opatrenia – Neexistencia osobnej dotknutosti – Neprípustnosť“

Všeobecný súd sa v tomto rozsudku zaoberal negatívnym rozhodnutím EK o štátnej pomoci, ktoré nariaďovalo vymáhanie poskytnutej pomoci, a postavením takéhoto rozhodnutia podľa čl. 265 ZFEÚ ods. 4. Všeobecný súd zamietol žalobu ako neprípustnú, pretože žalobkyňa

nepreukázala, že by bola napadnutým rozhodnutím osobne dotknutá. Napadnuté rozhodnutie rovnako nie je regulačným aktom, ktoré sa jej priamo týka a nevyžaduje vykonávacie opatrenia. Konštatoval, že takéto rozhodnutia vyžadujú vykonávanie opatrenia, a to nielen vymáhacie opatrenia, ale aj všetky opatrenia určené na vykonanie rozhodnutia o nezlučiteľnosti, najmä tie smerujúce k zamietnutiu žiadosti o poskytnutie spornej daňovej výhody.

Spojené veci T-268/08 Land Burgenland (Rakúsko) v. Európska komisia a T-281/08 Rakúska republika v. Európska komisia (28. 2. 2012)

„Štátna pomoc – Pomoc poskytnutá rakúskymi orgánmi skupine Grazer Wechelseitige (GRAWE) v rámci privatizácie spoločnosti Bank Burgenland – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú so spoločným trhom a nariaďuje sa jej vymáhanie – Kritérium súkromného investora v trhovom hospodárstve – Uplatnenie v situácii, keď štát koná ako predávajúci – Určenie trhovej ceny“

Vec sa týkala štátnej pomoci, ktorú poskytlo Rakúsko spoločnosti GRAWE v rámci privatizácie spoločnosti Bank Burgenland (ďalej len „BB“). Všeobecný súd sa vo svojom rozsudku zaoberal najmä určením trhovej ceny podniku vo vlastníctve verejného orgánu, ktorý ho plánuje predať a použije na to otvorenú a transparentnú verejnú súťaž neviazanú na ďalšie podmienky. Dospel k záveru, že za okolností ako vo veci samej EK správne dospela k záveru, že pri predaji BB bola spoločnosti GRAWE poskytnutá štátnu pomoc v zmysle čl. 107 ods. 1 ZFEÚ a žaloby zamietol.³

---

³ Voči rozsudku boli podané odvolania na Súdny dvor, vedené pod spisovými značkami C-214/12 P *Land Burgenland v. Európska komisia* a C-223/12 P *Rakúsko v. Európska komisia*.